

svages Hospitalsindlæggelse, jfr. Kommissionens Bemærkninger til Udkastets § 2.

Erfaringen viser imidlertid, at dels erkendes Aandssvagheden ofte ikke rettidig, dels kan ændrede Milieuforhold, Udvikling af asociale Karaktertræk m. m. betinge en Inddragelse under Forsorg i ældre Alder (jfr. iøvrigt Lov om offentlig Forsorg § 254 Stk. 1), og man har derfor anset det for rimeligt at udvide Kredsen af de Personer, der kan fremsætte Anmodning om Inddragelse under Forsorg i Overensstemmelse med det af Kommissionen fremsatte Forslag for sindssyge og Epileptikere. Under Henvisning til Reglerne i Lov om offentlig Forsorg i §§ 135, 142 og 254 har man yderligere til denne Kreds henført det paagældende Børneværnsudvalg og det sociale Udvalg. I denne Forbindelse bemærkes det, at det ved Forsorgslovens § 254, Stk. 3, er paalagt enhver Læge, der under Udøvelsen af sit Kald hos Børn under 16 Aar iagttager Aandssvaghed, til det sociale Udvalg i paagældendes Opholdskommune at afgive Indberetning herom. En tilsvarende Pligt paahviler Ledere af Stats- og kommunale Skoler saavel som Ledere af privat Undervisning. Endvidere har man medtaget paagældende Anstaltsledelse, idet denne jævnlig under det daglige Arbejde faar Kendskab til aandssvage Personer, der lever under uheldige Forhold. Endelig har man medtaget de Myndigheder, der i Henhold til Retsplejelovens § 723, Stk. 3 kan frafalde Tiltale paa nærmere angivne Vilkaar, derunder f. Eks. at paagældende anbringes under Aandssvageforsorg, jfr. ogsaa Rigsadvokatens Cirkulære af 7. December 1932 under I. B. 2. og sammes Cirkulære af 27. December 1932 under V.

Til § 3.

Denne Paragraf svarer i alt væsentligt til det i Rigsdagssamlingen 1930—31 forelagte Forslags §§ 3, 4 og 5, dog er der tilføjet en Bestemmelse om, at Afgørelse af, om Forsorg skal iværksættes eller ikke, kan indankes for Socialministeren, hvis Afgørelse er endelig. Man foreslaar, at Indankning finder Sted direkte for Socialministeren og ikke for vedkommende Overøvrighed under Hensyn til, at de omhandlede Sager, der maa siges at være af livsvigtig Betydning for de paagældende, kan blive endeligt afgjort saa hurtigt som overhovedet muligt og ensartet afgjort. Af samme Grund mener man, at en Ankefrist af 14 Dage maa anses for passende.

Til § 4.

I denne Paragraf indeholdes Regler i det væsentlige svarende til det i Rigsdagssamlingen 1930—31 forelagte Forslags §§ 6—9, idet der dog er tilføjet en nærmere Angivelse af de Forhold, der kan berettigede Anstaltsledelsen til at nægte Udskrivning, ligesom der til yderligere Betyngelse indføres Regler for Anke til Socialministeren.

Det gælder her som i § 3, at disse Sager bør afgøres hurtigst muligt. Derfor foreslaas det, at Anke kan ske direkte til Socialministeren. Der foreslaas derimod ikke nogen Ankefrist, idet man mener, at et saa vigtigt Spørgsmaal som Spørgsmaalet om Udskrivning paa et hvilket som helst Tidspunkt bør kunne rejses overfor Ministeren bortset fra det i Paragrafens sidste Stykke omhandlede Tilfælde, hvor en fremsat Udskrivningsbegæring allerede er afslaaet af denne. I et saadant Tilfælde finder man det rimeligt, at Spørgsmaalet om Udskrivning ikke straks skal kunne rejses paany, men først efter, at der er hengaaet i hvert Fald 1 Aar fra Afgørelsens Dato.

Til § 5.

Paragrafen angiver de nærmere Forhold, under hvilke det paahviler en Anstaltsledelse at gøre Indstilling om Foretagelse af Sterilisation. Det vil ses, at det afgørende er, om det er samfundsmæssige Hensyn af social Karakter, der taler for at sætte den aandssvage ud af Stand til at faa Afkom, saasom manglende Opdragerevne, manglende Forsørger evne eller Mulighed for friere Anbringelse. Iøvrigt henvises til det i de almindelige Bemærkninger anførte.

Medens den nugældende Lov bestemmer, at Sterilisation først kan finde Sted efter paagældendes fyldte 21. Aar, er Aldersgrænsen i Forslaget foreslaaet nedsat til 18 Aar, idet det efter de af Aandssvageforsorgen gjorte Erfaringer har vist sig ueheldigt i en Del Tilfælde, at der savnes Hjemmel til at foretage Sterilisation af aandssvage Personer mellem 18 og 21 Aar.

Den i den nugældende Lov § 2 indeholdte Bestemmelse, hvorefter det som Betingelse for, at Sterilisation af en aandssvag overhovedet kan finde Sted, er foreskrevet, at paagældende er anbragt paa en Aandssvageanstalt, er — under Hensyn til de i den forløbne Tid af Aandssvageforsorgen gjorte Erfaringer — ikke foreslaaet opretholdt.